

Pecats a expiar a la Sagrada Família

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 18 de octubre del 2010

Els profetes, tremendistes i apocalíptics han tornat a fallar en els pronòstics. La tuneladora Barcino ha deixat enrere la Sagrada Família sense que el temple s'hagi ensorrat. S'acaben vuit anys de lluita partidista, institucional i judicial que va estar a punt d'engegar a rodar el túnel ferroviari que unirà les estacions de Sants i la Sagrera. Però abans de girar full d'aquesta controvèrsia, cal demanar explicacions.

Crida l'atenció que al voltant d'una construcció amb 128 anys d'història hi hagi primat el curtterminisme. Perquè només el càlcul electoralista de vol gallinaci explica que CiU i PP apostessin el 2005 per revisar el traçat del túnel que havien pactat tres anys abans des de la Generalitat i el Govern central, respectivament. A falta d'arguments tècnics - arquitectes, enginyers i geòlegs defensaven el traçat original-, només l'accident del Carmel i les protestes veïnals a l'Eixample podien explicar un canvi de criteri tan sobtat, que va deixar l'ajuntament i el Ministeri de Foment com a únics valedors de l'obra.

El 2008, quan el Patronat del Temple ja havia impugnat davant l'Audiència Nacional la perforació, les pressions de CiU van estar a un no res d'aconseguir que la llavors ministra de Foment, la socialista Magdalena Álvarez, posposés la licitació del projecte fins després de les generals. Però la fermesa de l'alcalde, Jordi Hereu, expressada en una carta oberta a José Luis Rodríguez Zapatero que va publicar a EL PERIÓDICO, va aconseguir conjurar l'amenaça.

Amb l'arribada de José Blanco a Foment es van acabar els titubejos, però no les maniobres per forçar que els jutges o la Unesco paralitzessin les obres. Tot va ser en va. I el pacífic pas de la tuneladora davant de la Sagrada Família delata que els temors eren, a banda de malintencionats, infundats.

A les portes que el Papa consagri com a basílica el temple del genial Antoni Gaudí, el Patronat ha de normalitzar el diàleg amb l'ajuntament i permetre, per exemple, la supervisió oficial d'una obra que, per cert, no disposa de permisos. La col·laboració institucional sobre el futur del temple expiatori, focus de gran interès turístic per a Barcelona i font d'ingressos milionaris per al Patronat, permetria que alguns expiessin els seus pecats.